

The Afterlife of the Righteous Gentile

TABLE OF CONTENTS

PROOFS.....	1
CRITERIA	2
RESURRECTION	3
PRACTICAL HALACHA	5

The question of whether gentiles merit a portion in the hereafter is addressed in the Talmud and other classic rabbinic sources.

The Mishnah¹ enumerates several individuals who were declared by the *Anshei Kneses Hagedolah*² as having no portion in the world to come, one of them being Bilam.

The Talmud understands that by singling out Bilam the Mishnah implicitly establishes that all other gentiles merit a portion in the world to come³.

Proofs

To support this notion, Rabbi Yehoshua quotes Tehillim⁴ which states that *all the nations who forget G-d shall return to the grave*. In his opinion, only those amongst the nations, *who forget G-d*, do not merit a portion in the world to come, whereas all others do. Rabbi Eliezer disagrees with this interpretation and holds that all gentiles do not merit a portion in the world to come. In his opinion, the verse is to be understood as though it were saying, *all people who are forgetful of G-d – these are the gentiles*⁵.

(1) סנהדרין (פרק י משנה ב): שְׁלֹשָׁה מְלָכִים וְאַרְבָּעָה הִדְיוּטוֹת אֵין לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא... אַרְבָּעָה הִדְיוּטוֹת, בְּלָעַם, וְדוֹאֵג, וְאַחִיתָפֶל, וְגִחְזִי. וְרָאָה אֲבוֹת דְּרַבִּי נֶתַן פְּלוֹי; מִשְׁנַת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר פְּרִשָׁה ה' (ע' 97).

(2) סנהדרין קד, ב: מי מנאן? אמר רב אשי: אנשי כנסת הגדולה מנאום.

(3) סנהדרין קה, א: בלעם הוא דלא אתי לעלמא דאתי, הא אחריני - אתו.

(4) תהלים (ט, יח): יְשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשִׂאוֹלָה כָּל גּוֹיִם שִׁכְחֵי אֱלֹהִים.

(5) סנהדרין קה, א: מתניתין מני – רבי יהושע היא. דתניא, רבי אליעזר אומר: (תהלים ט') יְשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשִׂאוֹלָה כָּל גּוֹיִם שִׁכְחֵי אֱלֹהִים, יְשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשִׂאוֹלָה – אלו פושעי ישראל, כָּל גּוֹיִם שִׁכְחֵי אֱלֹהִים, אלו פושעי גויים, דברי רבי אליעזר. אמר לו רבי יהושע: וכי נאמר בכל גוים? [משמע כדקאמרת, רש"י] והלא לא נאמר אלא כָּל גּוֹיִם שִׁכְחֵי אֱלֹהִים! [השתא דכתיב כָּל גּוֹיִם שִׁכְחֵי אֱלֹהִים לא משמע אלא אותן השוכחים אלוה, כגון בלעם] [השמטת הצנזורה: וישו ושכמותו, אבל אחריני אתו, כדאמרינן בריש פרקין (צא, ב) ורעו זרים צאנכם ובני נכר אכריכם – לעולם הבא] אלא: (תהלים ט') יְשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשִׂאוֹלָה מאן נינהו – כל גוים שכחי אלהים [דמשום הכי בורר הקדוש ברוך הוא הרשעים שבהם ונותן אותם בגיהנם ואין להם חלק לעתיד, אבל השאר יש להם חלק].

